

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/186/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615209792
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5615209792.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: Generali Poistovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpený: JUDr. Gabriela Reichová, advokátka, so sídlom Q. X. XX, X., proti žalovanému: X. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXXX/X, H. X., právne zastúpený: JUDr. Zuzana Medvecká, advokátka, so sídlom P. XXX, H. X., o zaplatenie 19.177,20 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 11C/23/2015-174 zo dňa 10. januára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku II. ako odvolaním strán sporu nenapadnutý, ponecháva n e d o t k n u t ý .

V ostatnej časti rozsudok prvoinštančného súdu p o t v r d z u j e .

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 19.177,20 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.650,40 € od 25.1.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11.558,40 € od 18.2.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.968,40 € od 25.6.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietol. Žalobcovi priznal o vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o konkrétnej výške náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Za nesporné v konaní považoval, že žalovaný bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/41/2008 z 21.5.2008, že 26.9.2007, o 17.15 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov motorovým vozidlom s evidenčným číslom LM 975AV pri odbočovaní vľavo nedal prednosť protiidúcemu vozidlu evidenčného čísla LM 775AD, ktoré viedol F. H., čím došlo k zrážke vozidiel, pri ktorej spolujazdec F. H. E. H. utrpel mnohopočetné poranenia, ktoré viedli X.XX.XXXX k jeho smrti. Bolo zistené, že obvinený - žalovaný mal v čase dopravnej nehody v krvi najmenej 1,22 promile alkoholu, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Trestného zákona. Za nesporné súd považoval i tú skutočnosť, že žalobca ako poisťovateľ žalovaného na základe poisťovej zmluvy uzatvorenej 11.10.2004 na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s evidenčným číslom LM 975AV, 15.2.2018 vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou tohto motorového vozidla Sociálnej poisťovni náhradu za ňou vyplatený vdovský dôchodok v prospech manželky zomrelého účastníka dopravnej nehody E. H. za obdobie od 1.1.2011 do 31.12.2011 plnenie vo výške 3.650,40 €, za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2014 vo výške 11.558,48 € a 24.1.2017

náhradu za vyplatený vdovský dôchodok za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015 vo výške 3.968,40 €. Ustanovenie § 12 ods. 1 písm. a) ZPZP (zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov - ďalej len ZPZP) vyžaduje pre vznik nároku na náhradu poistného plnenia preukázanie vedenia motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky. Táto okolnosť jednoznačne vyplýva z výrokovej časti rozsudku okresného súdu sp. zn. 2T/41/2008 z 21.5.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 21.5.2008. Podľa ustanovenia § 193 Civilného sporového poriadku civilný súd nemôže vykonávať vlastné dokazovanie, je viazaný rozhodnutím trestného súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Z ustanovenia § 4 ods. 3 ZPZP vyplýva, že poisťovateľ - žalobca mal povinnosť za poisteného - žalovaného nahradiť Sociálnej poisťovni ako príslušnému subjektu uplatnené, preukázané a vyplatené dôchodkové dávky, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom, teda súd skúmal, či žalovaný bol povinný nahradiť tieto sumy dôchodkových dávok Sociálnej poisťovni podľa § 238 ods. 1 zákona o sociálnej poisťovni. Za nespornú prvoinštančný súd považoval i skutočnosť výplaty dávok vdovského dôchodku Sociálnou poisťovňou, pričom základ nároku žalobcu vyplýval z výrokovej časti rozsudku okresného súdu sp. zn. 2T/41/2008 z 21.5.2008. Z ustanovenia § 238 ods. 1 ZSP výslovne vyplýva, že výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok, v nadväznosti na čo za nedôvodnú vyhodnotil súd námietku žalovaného, že poisťovateľ - žalobca mal od Sociálnej poisťovne žiadať všetky písomné podklady, na základe ktorých Sociálna poisťovňa priznala L. H. vdovský dôchodok a skúmať správnosť výpočtov o výške dôchodku a podobne. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/428/2016 z 29. 6. 2017, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/182/2017 z 5.9.2018, s tým, že spôsob rozhodovania a konania Sociálnej poisťovne opravuje osobitný predpis a súd nie je oprávnený skúmať rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní výplaty dávok. K v konaní vnesenej námietke premlčania uviedol, že osobitný postihový (regresný) nárok poisťovateľa voči poistenému sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote podľa § 101 OZ. Všeobecná premlčacia lehota začala podľa § 101 OZ plynúť odo dňa, kedy žalobca ako poisťovateľ mohol právo vykonať po prvýkrát, čo bolo najskôr v deň, kedy vyplatil príslušnú sumu poistného plnenia v prospech Sociálnej poisťovne. A keďže vo všetkých troch prípadoch došlo k výplate poistného plnenia v období kratšom ako 3 roky pred podaním žaloby, nemohlo dôjsť a nedošlo k premlčaniu vo vzťahu k žiadnej z týchto uplatnených súm - náhrad vyplateného poistného plnenia. Za nedôvodnú vyhodnotil i námietku žalovaného o tom, že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor. Uviedol, že predmetný spor nevyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. nesúvisí s takouto zmluvou, spor sa týka ustálenia, či poisťovateľ má voči poistenému (osobitné) právo upravené v § 12 ods. 1 písm. a) ZPZP, ktoré vyplýva výlučne z tohto zákonného ustanovenia, nie z poistnej (spotrebiteľskej) zmluvy. Vznik tohto práva je podmienený tým, či poistený spôsobil prevádzkou motorového vozidla pod vplyvom alkoholu škodovú udalosť. Uviedol, že odvolací súd sa konkludentne stotožnil s právnym názorom tunajšieho súdu, že nejde o spotrebiteľský vzťah a s poukazom na ustanovenie § 391 ods. 2 CSP, možno uvažovať o závažnosti tohto konkludentného právneho názoru odvolacieho súdu pre tunajší súd. Pokiaľ vzniesol žalovaný návrhy na vykonanie dokazovania, súd ich zamietol ako nedôvodné, žalovaný neuviedol skutkové tvrdenia, ktoré by sa mali týmto dokazovaním preukázať. Nevyhovel jeho návrhom na pribratie znalcov na zistenie, či E. H. bol pripútaný a či by došlo k smrti E. H., ak by lekári včas vykonali CT vyšetrenie. Uviedol, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2T/41/2008 z 21.5.2008 bolo vyslovené, že žalovaný z nedbanlivosti spôsobil smrť E. H.. Civilný súd je podľa § 193 CSP viazaný týmto trestným rozsudkom, nemôže vykonávať vlastné dokazovanie. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 2365/2007, R 35/1993 a nevyhovel ani návrhu na vykonanie dokazovania vyžiadaním spisu Sociálnej poisťovne. Za čiastočne dôvodnú však považoval námietku žalovaného, že žalobca nepreukázal doručenie výziev na plnenie vo vzťahu k uplatnenej sume náhrady vo výške 3.650,40 € a 3.968,40 €. Urobil tak iba v prípade výzvy na uhradenie sumy náhrady vo výške 11.558,40 €, preto pokiaľ išlo o uplatnený nárok na úroky z omeškania, priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 OZ nárok na úroky z omeškania z priznanej dlžnej sumy 3.650,40 € za obdobie od 25.1.2016 do zaplatenia, teda deň nasledujúci po tom, ako súd doručil žalovanému žalobu. Ten istý postup uplatnil i pri nároku na úroky z omeškania zo sumy 3.968,40 € a iba v prípade nároku na zaplatenie 11.558,40 € priznal nárok na úroky z omeškania z priznanej dlžnej sumy za celé žalobcom uplatnené obdobie od 18.2.2016 do zaplatenia. Vychádzajúc potom z prevažného úspechu žalobcu, priznal mu nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Vytýkal, že súd prvého stupňa nevykonával ním navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na

základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutie prvoinštančného súdu neobsahuje riadne, dostatočné a presvedčivé odôvodnenie, čím bolo ukrátené jeho právo na súdnu ochranu. Zotrval na presvedčení o tom, že v danom prípade ide o nároky vyplývajúce zo spotrebiteľského vzťahu a teda bolo potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva. Uviedol, že poisťná zmluva bola predchodcom žalobcu vopred pripravená, pri uzatváraní zmluvy predchodca žalobcu konal ako dodávateľ v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Za nedostatočne zdôvodnené považoval i zamietnutie návrhov žalovaného na doplnenie dokazovania. Svoje dôkazy jednoznačne špecifikoval. Z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení i zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že súd bol povinný skúmať, či žalobca, pokiaľ realizoval úhradu dávok za poisteného, urobil tak za splnenia podmienky povinnosti poisteného tieto dávky oprávneným subjektom nahradiť, zostali mu zachované všetky práva, ktoré by mohol uplatniť v konaní podľa § 238 ods. 6 zákona o sociálnom poistení. Namietal, že Sociálna poisťovňa, a.s. dávky vyplácala neoprávnené. Žalobca neskúmal odôvodnosť a výšku týchto nárokov, súd sa nezaoberal tým, že 9.4.2014 vznikol u pani H. nárok na starobný dôchodok, došlo k súbehu dvoch dôchodkov, čo bolo potrebné zohľadniť. Taktiež sa nestotožnil ani s vyhodnotením námietky premlčania zo strany okresného súdu, mal za to, že premlčacia lehota začala plynúť odo dňa skutočnej výplaty dávok Sociálnou poisťovňou, a.s. a nie výplatou zo strany žalobcu. Zdôraznil, že nebol účastníkom konania pred Sociálnou poisťovňou, a.s. a nemohol sa účinne brániť, teda súd mal vykonať ním navrhnuté dôkazy vo vzťahu k Sociálnej poisťovni. Žalobcovi nikdy súhlas na plnenie nedal, teda dávky Sociálnej poisťovni uhradil bez vedomia a súhlasu žalovaného. Žiadal preto rozsudok prvoinštančného súdu alternatívne zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného namietol posúdenie, že v prípade poisťnej zmluvy na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ide o spotrebiteľskú zmluvu, pri ktorej je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva. V danom prípade ide o osobitný nárok poisťovateľa, ktorý vzniká zo zákona za splnenia hypotézy uvedenej v právnej norme. Vymáhaný nárok nie je nárokom z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy, preto nemôže mať spotrebiteľský charakter. V prípade navrhovaných dôkazov žalovaný nekonkretizoval, o aké navrhované dokazovanie by malo ísť, navyše vykonanie stranou navrhovaných dôkazov nie je povinnosťou súdu. Súd rozhodne, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná. Rozhodnutie súdu nevykonať dôkazy navrhované žalovaným považoval za správne. Priebeh dopravnej nehody, jej zavinenie žalovaným a smrť E. H. ako priamy a hlavný následok nehody, neboli v konaní sporné a nebolo teda dôvodné preukazovať skutočnosti, ktoré neboli stranou v rámci procesnej obrany ani tvrdené, navyše návrhy na dokazovanie znalcami z bližšie neurčeného odboru smerujú len k hypotetickým úvahám o možnom priebehu dopravnej nehody a jej následkoch. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 193 CSP. Za nedôvodné tiež považoval vykonanie dokazovania k preskúmaniu výšky dôchodku p. H.. Vyplatenie dávky dôchodkového poistenia bolo preukázané potvrdeniami príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne o postupne vyplatených dávkach. Plne sa v tejto súvislosti stotožnil so závermi napadnutého rozsudku a tiež s vyhodnotením prvoinštančného súdu k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na dôvodoch podaného odvolania. Zastal názor, že súd prvej inštancie sa nemôže bez ďalšieho stotožniť len s právoplatným trestným rozsudkom, ale musí vykonať aj potrebné dôkazy, ktoré smerujú k zisteniu existencie nároku na náhradu škody a jej výšky. Preto je podľa neho potrebné pribrať do konania znalca z príslušného odboru, ktorý by sa v znaleckom posudku vypořiadal s ním nastolenými otázkami. Za potrebné považoval i vykonanie navrhovaného dokazovania týkajúceho sa správnosti určenia výšky dôchodku, vymeriavacích základov, trvania nároku na vyplatenie dôchodkov a tiež súbehom dôchodkov. V ostatnom zotrval na dôvodoch podaného odvolania.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým, vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. marca 2005, odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

9. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné podrobne sa vyjadrovať k jednotlivým námietkam žalovaného uvedených v podanom odvolaní, ani opakovať dôvody zo strany prvoinštančného súdu. Za potrebné však považoval poukázať, že pokiaľ i žalovaný namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu a nevykonanie ním navrhnutých dôkazov, na ustanovenie § 185 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, to znamená, že súd nie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhované stranou.

10. Navyše, Civilný sporový poriadok v ustanovení § 185 CSP zaviedol princíp formálnej pravdy, čo predstavuje jednu z najzásadnejších zmien civilného procesu. Formálnou pravdou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré navrhli strany sporu. Sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a teda nie je porušením práva strany na spravodlivý proces, ak súd nevykoná určitý dôkaz navrhovaný stranou, ak tento svoj postup riadne zdôvodnil.

11. V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k záveru, že žalovaným navrhované dôkazy na nariadenie znaleckého dokazovania, ohľadne zistenia ním poukazovaných následkov dopravnej nehody a príčiny smrti pána H., v civilnom spore za situácie, že prebehlo trestné konanie, v ktorom bola jednoznačne ustálená vina žalovaného, je nadbytočné, nakoľko tieto námietky a návrhy na vykonanie predmetných dôkazov mal možnosť žalovaný uplatniť ako obžalovaný v trestnom konaní a práve v trestnom konaní mal trvať na tom, aby sa jednoznačne ustálili následky, ktoré dopravnou nehodou nastali.

12. Podľa § 193 CSP, ako správne poukázal prvoinštančný súd, je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin postihnutelný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ho spáchal. Ďalej je viazaný aj právnou kvalifikáciou skutku, a teda aj formou zavinenia, predpokladaného v trestnom zákone. Taktiež, pokiaľ sa žalovaný domáhal preskúmania rozhodnutí Sociálnej poisťovne o výplate dôchodkových dávok vdove po zomrelom E. H., sa odvolací súd stotožnil s postupom prvoinštančného súdu a konštatáciou o tom, že rozhodovanie o dôchodkových dávkach je osobitne upravené v zákone o sociálnom poistení, oprávnenie právomoc o týchto dávkach rozhodovať má jedine Sociálna poisťovňa a teda súd ani v spore o náhradu škody takto vyplatených dávok, nie je oprávnený preskúmať postup Sociálnej poisťovne a proces jej rozhodovania o nároku a výške priznaných dôchodkových dávok. Navyše, námietky žalovaného zostali vo všeobecnej rovine, neuviedol, v čom eventuálne mal byť výpočet Sociálnej poisťovne nesprávny, resp. aká by mala byť správna výška dôchodku podľa ním zadovážených podkladov a podobne. Pokiaľ sa týkalo vznesenej námietky premlčania, túto prvoinštančný súd posúdil správne. Jednoznačne totiž premlčacia lehota v zmysle ustanovenia § 101 OZ začala plynúť odo dňa, kedy žalobca ako poisťovateľ mohol právo vykonať prvýkrát, čo bolo najskôr v deň, keď vyplatil príslušnú sumu poistného plnenia v prospech Sociálnej poisťovne. V žiadnom prípade nie je možné premlčaciu lehotu viazať na výplatu dávok Sociálnou poisťovňou, ako navrhuje žalovaný. Odvolací súd sa stotožnil i s posúdením námietky žalovaného o tom, že nejde o spotrebiteľský spor. V danom prípade ide o osobitný nárok poisťovateľa, ktorý vznikol zo zákona - § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení, nejde o záväzok z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. K tomu, aby súd mohol priznať nárok uplatňovaný žalobcom, musia byť splnené zákonné predpoklady uvedené v hypotéze poukazovanej právnej normy. V danom prípade nejde o spor z poistnej zmluvy, ako taký, ale o spor, či sú splnené zákonné predpoklady, či poisťovateľ - žalobca má voči poistenému - žalovanému osobitné právo upravené v § 12 ods. 1 písm. a) ZPZP.

13. V nadväznosti na uvedené i odvolací súd neprihliadol na námietky žalovaného vznesené v podanom odvolaní a rozsudok okresného súdu stotožniac sa i s jeho odôvodnením ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

15. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)